תלמוד בבלי מסכת יומא דף סח עמוד ב

משנה. בא לו כהן גדול לקרות, אם רצה לקרות בבגדי בוץ - קורא, ואם לאו - קורא באצטלית לבן משלו. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת, וראש הכנסת נותנו לסגן, והסגן נותנו לכהן גדול, וכהן גדול עומד ומקבל וקורא אחרי מות ואך בעשור, וגולל ספר תורה ומניחו בחיקו, ואומר: יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן, +במדבר כט+ ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה. ומברך עליה שמונה ברכות: על התורה, ועל העבודה, ועל ההודאה, ועל מחילת העון, ועל המקדש בפני עצמו, ועל ישראל בפני עצמן, ועל ירושלים בפני עצמה, ועל הכהנים בפני עצמן, ועל שאר התפלה. הרואה כהן גדול כשהוא קורא - אינו רואה פר ושעיר הנשרפין, והרואה פר ושעיר הנשרפין - אינו רואה כהן גדול כשהוא קורא. ולא מפני שאינו רשאי, אלא שהיתה דרך רחוקה, ומלאכת שניהן שוה כאחת.

גמרא. מדקתני באצטלית לבן משלו - מכלל דקריאה לאו עבודה היא. וקתני: אם רצה לקרות בבגדי בוץ - קורא. שמעת מינה: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן! דילמא שאני קריאה, דצורך עבודה היא

תא שמע: לא היו ישנים בבגדי קודש.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף סט עמוד א

פושטין ומקפלין ומניחין תחת ראשיהם. פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהן, שמעת מינה: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן! - אמר רב פפא: לא תימא תחת ראשיהן, אלא אימא: כנגד ראשיהן.

- הכי נמי מסתברא דכנגד ראשיהן, דאי סלקא דעתך תחת ראשיהן - ותיפוק לי משום כלאים, דהא איכא אבנט! ונהי נמי דניתנו ליהנות בהן - הא מתהני מכלאים! - הניחא למאן דאמר: אבנטו של כהן גדול זה הוא אבנטו של כהן הדיוט, אלא למאן דאמר: אבנטו של כהן גדול לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט - מאי איכא למימר?

וכי תימא: כלאים בלבישה והעלאה הוא דאסור, בהצעה שרי - והתניא: +ויקרא יט+ לא יעלה עליך - אבל אתה מותר להציעו תחתיך, אבל אמרו חכמים: אסור לעשות כן, שמא תיכרך נימא אחת על בשרו. וכי תימא: דמפסיק ליה מידי ביני ביני - והאמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי אמר רבי משום קהלא קדישא שבירושלים: אפילו עשר מצעות זו על גב זו, וכלאים תחתיהן - אסור לישון עליהן. אלא לאו שמע מינה: כנגד ראשיהן, שמע מינה.

- אי בעית אימא - ראויין לבגדי כהונה, ואי בעית אימא - +תהלים קיט+ עת לעשות לה' הפרו תורתך.